

Reactie wetsvoorstel 'Belastingplan 2026'

1. Verduidelijking fietsregeling

Artikel III, onderdeel A (artikel 13ter van de Wet op de loonbelasting 1964)

De NOB waardeert de voorgestelde wijziging ten aanzien van de fietsregeling, die inhoudt dat niet in alle gevallen waarin een fiets gebruikt wordt voor woon-werkverkeer er automatisch een bijtelling moet plaatsvinden. De wijziging stimuleert het gebruik van een fiets voor het eerste of laatste deel van het woon-werkverkeer ('last mile'). De terugwerkende kracht van de voorgestelde wijziging is terecht; immers, deze problematiek speelt al sinds de introductie van de forfaitaire regeling per 1 januari 2020.

Bij invoering van art. 13ter Wet LB 1964 stond administratieve eenvoud voorop. Naar de mening van de NOB draagt de voorgestelde wijziging niet bij aan administratieve eenvoud. Immers, de bijtelling kan achterwege blijven als een fiets niet meer dan bijkomstig (10 procent) bij het woon- of verblijfadres van de werknemer wordt gestald. Van stalling bij het woon- of verblijfadres van de werknemer is alleen sprake als de werknemer de sleutel van de fiets exclusief tot zijn beschikking heeft. De NOB sluit zich aan bij de opmerking in de uitvoeringstoets van de Belastingdienst dat de '10 procent-norm' lastig te administreren is. De NOB verzoekt om te bevestigen dat een schriftelijke afspraak tussen werkgever en werknemer, waarin wordt vastgelegd dat een ter beschikking gestelde fiets niet mee naar huis genomen mag worden, voldoende is om aannemelijk te maken dat de bijtelling terecht achterwege blijft, ook als de werkgever hierop niet actief controleert. **[Vraag 1]** Als dat niet voldoende is, dan is de regeling niet uitvoerbaar en handhaafbaar.

2. Maatregelen lucratiefbelangregeling

Artikel I, onderdeel C (artikel 3.95b van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Er wordt voorgesteld om voordelen uit middellijk gehouden lucratieve belangen, die via de zogenaamde aanmerkelijkbelangvariant in box 2 worden belast, te onderwerpen aan een vermenigvuldigingsfactor (hierna: multiplier). Deze maatregel, aangeduid als alternatief B in de internetconsultatie 'Alternatieven voor huidige lucratiefbelangregeling', beoogt een verhoging van de effectieve belastingdruk te bewerkstelligen, zonder het boxensysteem en de tarieven in de Wet inkomstenbelasting 2001 (hierna: Wet IB 2001) fundamenteel te wijzigen.

Voor een uitgebreide reflectie vanuit de NOB op dit alternatief verwijzen we naar de NOB-publicatie die is ingediend op 2 april 2025 in reactie op bovengenoemde internetconsultatie.¹ In het bijzonder wijzen we er (nogmaals) op dat de voorgestelde wijzigingen in de lucratiefbelangregeling in samenhang gezien moeten worden met de fiscale behandeling binnen de vennootschapsbelasting.

Internationale vergelijking

De NOB acht het van belang om de internationale context mee te wegen. In de ons omringende landen wordt de opbrengst van managementparticipaties en carried interest doorgaans aangemerkt als kapitaalopbrengst. Deze opbrengsten worden belast tegen zogeheten *capital gains* tarieven of onder specifieke regimes. De bijbehorende belastingdruk ligt in deze landen aanzienlijk lager dan de voorgestelde Nederlandse heffing op middellijk gehouden lucratief belang.²

Het huidige Nederlandse box 2-tarief van 31 procent wordt in de praktijk ervaren als een redelijke uitkomst tussen box 1 (arbeid) en box 3 (kapitaal), mede gelet op de rol als co- investeerder, het vereiste eigen financieel belang ('skin in the game') en het daaraan verbonden risico van verlies van het geïnvesteerde kapitaal ('capital at risk'). Voorts geldt dat uitkeringen op aandelen niet aftrekbaar zijn in de vennootschapsbelasting en dat er een doorstootverplichting bestaat (met andere woorden, belastingheffing kan niet worden uitgesteld door opbrengsten 'op te potten' in de vennootschap).

De NOB vraagt zich af of het gewenst is dat een verhoging van de belastingdruk via een multiplier Nederland fiscaal uit de pas doet lopen ten opzichte van buurlanden, hetgeen ertoe leidt dat ondernemers steeds negatiever zijn over Nederland en bedrijven zich elders vestigen. **[Vraag 3]**

Fiscale stabiliteit en toekomstige herziening

De NOB wijst erop dat het invoeren van een wijziging in de lucratiefbelangregeling per 2026, terwijl een fundamentele herziening mogelijk volgt na invoering van het nieuwe box 3-stelsel, onwenselijk is vanuit het oogpunt van fiscale stabiliteit. Zoals ook in het onderzoeksrapport is aangegeven, kan een keuze over een verdergaande herziening het best worden gemaakt zodra zekerheid bestaat over het nieuwe box 3-stelsel. De NOB pleit daarom voor uitstel van wijzigingen totdat het nieuwe box 3-stelsel definitief is vastgesteld.

¹ De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Reactie ter zake van de internetconsultatie 'Alternatieven voor de huidige lucratiefbelangregeling', ingediend op 2 april 2025, <https://www.nob.net/wp-content/uploads/2025/04/NOB-reactie-internetconsultatie-lucratiefbelangregeling-1.pdf>

3. Aanpassing forfait voor overige bezittingen

Artikel I, onderdeel I, en artikel II (artikel 10.6ter van de Wet inkomstenbelasting 2001)

De NOB verwijst naar haar eerdere reactie op deze onwenselijke verhoging. Budgettaire argumenten zijn met name bepalend geweest.²

4. Uitsluiten niet-marktconform handelende gelieerde partijen van toepassing leegwaarderatio

Artikel I, onderdeel E, en artikel X, onderdeel D (artikel 5.20 van de Wet inkomstenbelasting 2001 en artikel 21 van de Successiewet 1956)

Met deze wijziging worden gelieerde partijen uitgesloten van toepassing van de leegwaarderatio in de inkomstenbelasting en schenk- en erfbelasting als sprake is van een niet-marktconforme huur- of pacht prijs. Het valt de NOB op dat er geen definitie van ‘gelieerde partijen’ is opgenomen. De NOB vraagt om toe te lichten hoe het begrip ‘gelieerde partijen’ moet worden uitgelegd en om hiertoe zo nodig een verduidelijking voor op te nemen in de betreffende wetteksten. **[Vraag 4]**

5. Akkoord ‘gezond naar het pensioen’: structureel maken en verhogen drempelvrijstelling RVU

Artikel III, onderdeel E, artikel IV, onderdeel A, artikel V, artikel VII, artikel VIII en artikel L (artikel 32ba van de Wet op de loonbelasting 1964 en artikel V, onderdelen E en G, van de Wet bedrag ineens, RVU en verlofsparen)

In het akkoord ‘Gezond naar het pensioen’ hebben het kabinet en sociale partners afgesproken de al bestaande RVU-drempelvrijstelling vanaf 2026 structureel met ijkmomenten voort te zetten, en deze beheerst en gericht in te zetten voor werknemers met zwaar werk die niet gezond kunnen doorwerken tot de AOW-leeftijd. Om de RVU toegankelijker te maken voor werknemers met een laag inkomen of weinig aanvullend pensioen, wordt voorgesteld het huidige drempelbedrag (in netto termen gelijk aan een netto AOW-uitkering) te verhogen met 300 euro bruto per maand. Daarnaast wordt voorgesteld het tarief van de pseudo-eindheffing voor een RVU boven de RVU drempelvrijstelling stapsgewijs te verhogen: 57,7 procent in 2026, 64 procent in 2027 en 65 procent in 2028.

² Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Reactie terzake van het wetsvoorstel ‘Wet tegenbewijsregeling box 3’ gepubliceerd op 18 april 2025, <https://www.nob.net/publicaties/box-3-aandachtspunten-tegenbewijsregeling/>

Uit het akkoord ‘Gezond naar het pensioen’ blijkt de doelstelling om de RVU-drempelvrijstelling beheerst en gericht in te zetten. Daartoe is overeengekomen om per sector of werkgever de doelgroep te definiëren en te onderbouwen. Deze afbakening wordt gevalideerd door TNO. Bij het structureel maken van de drempelvrijstelling met ingang van 2026 is echter geen beperking in doelgroep aangebracht, deze geldt generiek, dus voor iedere deelnemer aan een RVU-regeling. De NOB verzoekt te bevestigen dat de drempelvrijstelling inderdaad geldt, ongeacht de vraag of de werknemer die gebruikmaakt van de RVU-regeling tot de doelgroep van werknemers met zwaar werk behoort, die niet gezond kunnen doorwerken tot de AOW-leeftijd. **[Vraag 5]**

Verder wijst de NOB op het belang van voorspelbare wetgeving. De tijdelijke drempelvrijstelling wordt weliswaar structureel gemaakt met ingang van 2026, maar tegelijkertijd zou de vrijstelling ook vanaf 2028 (na het eerste ijkmoment) weer kunnen vervallen. Juist een onderwerp als een regeling voor vervroegde uittreding, waarover werknemers en werkgevers vaak al langere tijd voor de ingangsdatum van deelname met elkaar in gesprek zijn, vereist wetgeving die niet elke paar jaar wijzigt. In het verlengde hiervan verzoekt de NOB om overgangsrecht op te nemen voor (meerjarige) regelingen voor vervroegde uittreding die vóór 17 september 2025 in werking zijn getreden. **[Vraag 6]** De NOB merkt hierbij op dat werkgevers bij het bepalen van de kosten van deze regelingen zijn uitgegaan van een eindheffingsstarief van 52 procent. Zonder overgangsrecht kunnen werkgevers geconfronteerd worden met onvoorziene financiële gevolgen als gevolg van de tariefswijziging.

6. Versoberen ETK-regeling

Artikel III, onderdeel D (artikel 31a van de Wet op de loonbelasting 1964)

Voorgesteld wordt om de ETK-regeling te versoberen door aan artikel 31a lid 2 onderdeel e Wet LB 1964 (de gerichte vrijstelling voor extraterritoriale kosten die voor zowel ingekomen als uitgezonden werknemers geldt) de volgende zinsnede toe te voegen: “met dien verstande dat voor zover de vergoeding of verstrekking ziet op de periode waarin de werknemer in Nederland arbeid verricht dan wel in Nederland verblijft en in een ander land arbeid verricht de volgende kosten worden uitgezonderd: 1. uitgaven van levensonderhoud; 2. uitgaven voor gesprekskosten voor privédoeleinden”. De NOB begrijpt dat het hierbij de intentie is om de versobering van de ETK-regeling alleen te laten gelden voor ingekomen werknemers en niet voor uitgezonden werknemers.

De NOB constateert dat de zinsnede “dan wel in Nederland verblijft en in een ander land arbeid verricht” onduidelijk is. Deze formulering kan immers ook van toepassing zijn op uitgezonden werknemers, terwijl de versobering niet voor hen bedoeld is. De NOB vraagt zich daarom af of deze zinsnede zou moeten komen te vervallen deze zinsnede te laten vervallen. **[Vraag 7]**

Het laten vervallen van deze passage voorkomt dat ingekomen werknemers die in Nederland fiscaal inwoner worden en in een ander land werken, wél onder de versobering vallen, terwijl uitgezonden werknemers in een vergelijkbare positie (ook inwoner van Nederland en werkzaam in een ander land) juist worden uitgezonderd. Zo wordt onduidelijkheid en ongelijke behandeling voorkomen.

7. Introductie pseudo-eindheffing ter beschikking gestelde fossiele auto's

Artikel IV, onderdeel B (artikel 32bc van de Wet op de loonbelasting 1964)

Voorgesteld wordt om een pseudo-eindheffing in te voeren met een belastingtarief van 12 procent over de waarde van een door de inhoudingsplichtige aan diens werknemer of werknemers ter beschikking gestelde fossiele personenauto. In het kader van de pseudo-eindheffing wordt onderscheid gemaakt tussen enerzijds personenauto's die door de inhoudingsplichtige uitsluitend voor zakelijk gebruik ter beschikking worden gesteld en anderzijds personenauto's die door de inhoudingsplichtige ook voor privégebruik, waaronder woon-werkverkeer, ter beschikking worden gesteld. De NOB signaleert een aantal belangrijke punten van zorg in de voorgestelde regeling.

Gebruik van de loonbelasting voor beleidsdoeleinden

De NOB spreekt haar zorg uit over het toenemende gebruik van de Wet op de loonbelasting voor beleidsdoeleinden die geen directe relatie hebben met de loonbelasting, maar die wél leiden tot een toename van de administratieve en financiële lasten voor werkgevers.

De loonbelasting fungeert als voorheffing op de door werknemers te betalen inkomstenbelasting. De voorgestelde pseudo-eindheffing is echter geen voorheffing, noch een eindheffing waarbij de werkgever belasting betaalt in plaats van de werknemer. In plaats daarvan is de pseudo-eindheffing een afzonderlijke heffing die specifiek wordt opgelegd aan de inhoudingsplichtige en zijn eigen spelregels kent. Zo wijkt het tarief van 12 procent af van het reguliere loonbelastingtarief, net als de heffingsmaatstaf, het moment van heffen en de wijze daarvan.

Deze nieuwe pseudo-eindheffing introduceert een nieuwe grondslag (de cataloguswaarde van een personenauto), een nieuwe 'youngtimer-regeling' door aan te sluiten bij een leeftijd van 25 jaar van de personenauto, een nieuw tarief (12 procent), een definitie van woon-werkverkeer als privégebruik naast de tegenovergestelde behandeling van woon-werkverkeer voor de bijtelling bij privégebruik van de auto (artikel 13bis derde lid Wet LB 1964) en heeft qua karakter niets te maken met het heffen van loonbelasting als voorheffing op de inkomstenbelasting.

Naast dit fundamentele bezwaar vergroot de invoering van een pseudo-eindheffing het verschil tussen het ontvangen van loon van een inhoudingsplichtige en een niet-inhoudingsplichtige werkverschaffer. Dit lijkt op gespannen voet te staan met de wens een gelijk speelveld te creëren voor werknemers en zzp'ers.

Onderzochte alternatieven

Om de ingroei van elektrische personenauto's te versnellen wordt gekozen voor een normering via de loonbelasting in de vorm van een pseudo-eindheffing. Hierdoor worden volgens het kabinet de financiële gevolgen van een eventuele keuze voor een fossiele personenauto neergelegd bij de partij die de meeste invloed kan uitoefenen op deze keuze: de werkgever. De NOB merkt op dat voorbij wordt gegaan aan de invloed van de partij die (vrijwel altijd) de uiteindelijke keuze maakt: de werknemer. Die beslist in veel gevallen of er in een fossiele of een elektrische lease-auto wordt gereden. Daarbij komt dat als de werknemer niet kiest voor een lease-auto er bij het afzien van een auto vaak recht bestaat op een compensatie in loon. Met die compensatie kan de werknemer vervolgens een eigen fossiele auto aankopen. Een veel meer voor de hand liggende optie om te komen tot een normering is daarom het invoeren van een verhoogde bijtelling voor privégebruik van een fossiele personenauto of het invoeren van een bijtelling voor woon-werkverkeer. Die laatste optie zorgt ervoor dat een bijtelling plaatsvindt ongeacht de vraag of de fossiele personenauto privé gebruikt wordt. De werknemer is degene die vervuilende kilometers rijdt. Onder het motto: "de vervuiler betaalt" ligt het voor de hand om de werknemer daarvoor te laten betalen. Het stimuleren van het gebruik van emissie-arme of -loze auto's verliep de afgelopen jaren immers ook via de werknemer door een lager bijtellingspercentage te hanteren. Ook de Afdeling advisering van de Raad van State vraagt aandacht voor dit alternatief. Het argument in het Nader rapport dat de werkgever bepaalt welk soort auto ter beschikking wordt gesteld is naar mening van de NOB onvoldoende om dit alternatief niet te overwegen. De NOB vraagt of de wetgever nader wil ingaan op hoe deze afweging is gemaakt ondanks voorgaande aspecten? **[Vraag 8]**

Neveneffecten

Verder vraagt de NOB aandacht voor het feit dat een sterke toename van ter beschikking gestelde emissieloze personenauto's zal leiden tot een grotere behoefte aan oplaadpunten, bij de werkgever en bij de woning van de werknemer. Zowel de keuze voor het ter beschikking stellen van een fossiele als van een emissieloze personenauto leidt daardoor vanaf 2027 tot extra kosten voor werkgevers.

De NOB vraagt in het bijzonder aandacht voor de loonbelastinggevolgen die samenhangen met het opladen van elektrische auto's. Een duidelijke en eenvoudig praktisch uitvoerbare handleiding¹ voor werkgevers, waarin de fiscale gevolgen van het ter beschikking stellen of vergoeden van een laadpunt bij de werkplek en bij de woning, evenals de gevolgen van het verstrekken van energie of het vergoeden van de oplaadkosten worden beschreven, ontbreekt tot op heden, terwijl daar grote behoefte aan bestaat.

[Vraag 9]

Tarief en grondslag

De pseudo-eindheffing is niet over het volledige kalenderjaar verschuldigd als de fossiele personenauto slechts een deel van het kalenderjaar ter beschikking wordt gesteld. Als de personenauto in een deel van een kalendermaand ter beschikking is gesteld voor privédoeleinden, wordt deze geacht de gehele kalendermaand ter beschikking te zijn gesteld. De NOB verzoekt om te verduidelijken dat de pseudo-eindheffing verschuldigd is vanaf de eerste terbeschikkingstelling van de fossiele personenauto. Als de werkgever een fossiele personenauto ter beschikking stelt vanaf 15 juli 2027 dan ligt voor de hand dat de pseudo-eindheffing over de maand juli vanaf die datum verschuldigd is en niet voor de gehele maand juli 2027. **[Vraag 10]**

Overgangsrecht

De pseudo-eindheffing is vanaf 1 januari 2027 verschuldigd voor fossiele personenauto's die vanaf en na die datum voor het eerst ter beschikking worden gesteld door de inhoudingsplichtige. Als een inhoudingsplichtige vóór 2027 een personenauto ter beschikking heeft gesteld aan een van diens werknemers, geldt een overgangsrechttermijn tot 17 september 2030. Het overgangsrecht is daarmee gekoppeld aan de personenauto en niet aan de werknemer.

Het kabinet vindt een overgangstermijn van vijf jaar gepast. De NOB vraagt aandacht voor het feit dat sommige personenauto's een lange levertijd hebben. Voor auto's die vóór 17 september 2025 zijn besteld maar nog niet geleverd en ter beschikking gesteld aan de werknemer, geldt dat het overgangsrecht korter is dan vijf jaar, terwijl deze auto's vaak wel voor een termijn van vijf jaar geleased worden. De NOB verzoekt daarom het overgangsrecht beperkt en gericht te verruimen door te bepalen dat voor iedere auto die aantoonbaar vóór 17 september 2025 besteld is en op een later moment voor het eerst ter beschikking wordt gesteld, een overgangstermijn van vijf jaar te hanteren vanaf de datum van eerste terbeschikkingstelling. **[Vraag 11]** Voor auto's die op 17 september 2025 al ter beschikking zijn gesteld kan het overgangsrecht eindigen op 17 september 2030.

8. Constructies met ongelijke vermogensverdeling tussen partners voor overlijden of een scheiding

Artikel X, onderdeel A (artikel 11 van de Successiewet 1956)

De NOB begrijpt dat 'breukdelen-planning', enkel gevoerd vanuit fiscale motieven, als onwenselijk wordt ervaren en dat de mogelijkheden hiertoe worden ingekaderd. De aanpassing van het overgangsrecht, waar uitsluitend wijzigingen in het breukdeel van een huwelijksgemeenschap of verrekenbeding buiten het overgangsrecht vallen, is, wat de NOB betreft, een welkome toevoeging ten opzichte van het eerdere consultatiewetsvoorstel.

Door de huidige formulering is het bereik van deze maatregel echter ruim, waardoor alle gevallen, ook zonder fiscale motieven, onder de reikwijdte vallen. Dit is volgens de NOB ongewenst. In de memorie van toelichting wordt verwezen naar het eerdere voorstel Overige fiscale maatregelen 2018 waarin ook maatregelen in het kader van ongelijke breukdelen werden voorgesteld. De memorie van toelichting legt uit dat er twee verschillen zijn met het nu voorliggende voorstel. De NOB mist in deze toelichting dat het wetsvoorstel uit 2018 regelde dat heffing van erf- en schenkbelasting uitsluitend aan de orde kwam indien en voor zover de minstvermogende echtgenoot tot meer dan 50 procent van het vermogen gerechtigd werd. Op dit punt verwijst de NOB ook naar haar reactie van 14 mei 2025 op de internetconsultatie op dit onderwerp. De NOB heeft hierin opgeroepen om het voorstel te beperken tot heffing over hetgeen de bij aangaan van de huwelijkse voorwaarden minst vermogende partner meer krijgt dan 50 procent. De NOB mist in de toelichting een verwijzing naar dit specifieke aspect, in het bijzonder op dit punt, ook in vergelijking met het voorstel Overige fiscale maatregelen 2018.

Het huidige wetsvoorstel betekent dat de meestvermogende echtgenoot, met een breukdeel groter dan 50 procent, bij het overlijden van de minstvermogende echtgenoot erfbelasting betaalt over zijn/haar eigen vermogen. Bijvoorbeeld in de situatie dat een echtgenoot/echtgenote bij het aangaan van een huwelijk een 80-20 breukdelengemeenschap of verrekenbeding aangaat met zijn/haar echtgenoot/echtgenote, is bij overlijden van de minstvermogende echtgenoot erfbelasting verschuldigd door de meestvermogende echtgenoot over 30 procent van het vermogen. Dit terwijl de meestvermogende echtgenoot dit vermogen reeds bezat. Dit kan wat de NOB betreft niet de bedoeling zijn en was ook in het voorstel Overige fiscale maatregelen 2018 niet het geval. De NOB verzoekt dan ook om het wetsvoorstel op dit punt te herzien en heffing te beperken tot situaties waarin de minstvermogende echtgenoot gerechtigd raakt tot meer dan 50 procent van het vermogen. **[Vraag 12]**

Het wetsvoorstel lijkt, gezien de in de toelichting opgenomen voorbeelden, voorts tot uitgangspunt te nemen dat de echtgenoot met het kleinste breukdeel als eerste komt te overlijden. De wettekst is echter op dit punt neutraal geformuleerd, hetgeen bij een letterlijke lezing suggereert dat de eerststervende echtgenoot een fictieve verkrijging krachtens erfrecht kan krijgen. Stel dat voorbeeld 11 tot uitgangspunt genomen wordt, maar het niet B is die overlijdt, maar A, dan zou het voorgaande concreet betekenen dat de overleden A geacht wordt een fictieve verkrijging van € 4,5 miljoen van langstlevende echtgenoot B te ontvangen. Een dergelijke fictieve erfrechtelijke verkrijging door de persoon die in de realiteit de erflater is, vindt de NOB conceptueel moeilijk te volgen.

Dit geeft in de ogen van de NOB aanleiding tot de volgende vragen:

- Is dit effect beoogd en is het dus inderdaad mogelijk dat iemand die overlijdt, geacht kan worden een fictieve verkrijging te ontvangen? **[Vraag 13]**

- Aannemend dat het antwoord op de voorgaande vraag bevestigend zou luiden: neemt de NOB dan terecht aan dat de erfbelasting, verschuldigd door de overledene, als schuld in diens nalatenschap in aanmerking genomen kan worden voor de berekening van de erfbelasting van de daadwerkelijke verkrijgers krachtens erfrecht? **[Vraag 14]**

9. Verlegging ingangsdatum belastingrente erfbelasting en aangiftetermijn erfbelasting

Artikel X, onderdelen E, F, G en H (artikelen 35a, 45, 53 en 66 van de Successiewet 1956)

De NOB is verheugd met de verlenging van de aangiftetermijn erfbelasting en ingangsdatum voor de berekening van de belastingrente erfbelasting tot 20 maanden na overlijden van een erflater. In de praktijk blijkt dat de huidige termijn van acht maanden met regelmaat te kort is. Daarmee is de voorgestelde verlenging tot 20 maanden zeer welkom. De NOB heeft wel geconstateerd dat de aanslagtermijn erfbelasting, van in beginsel drie jaar, niet is verlengd. In de toelichting is terug te lezen dat de Belastingdienst met deze wijziging nog kan voldoen aan de aanslagtermijn en de navorderingstermijn. In de uitvoeringstoets van de Belastingdienst is aan dit aspect echter geen aandacht besteed. De facto kan gesteld worden dat de beoordelingstermijn van aangiften en de navorderingstermijn erfbelasting voor de Belastingdienst in voorkomende gevallen met twaalf maanden wordt ingekort. Gelet op de ervaring dat de Belastingdienst nu al met enige regelmaat moeite heeft om de aanslagtermijn te halen, en bij tijdsgebrek ter behoud van rechten geschatte (veelal uiteindelijk incorrecte) aanslagen oplegt, vraagt de NOB zich af of de effecten van een kortere beoordelingsperiode door de Belastingdienst zijn meegewogen in de uitvoeringstoets. **[Vraag 15]**

10. Belasting op leidingwater (BoL)

Artikel XXI, onderdelen A en B (artikel 12 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

De NOB vraagt zich af of per 1 januari 2027 de teruggaafregeling van artikel 20 Wet belastingen op milieugrondslag (Wbm) nog nodig is, nu door het vervallen van het heffingsplafond geen cumulatie van BoL meer kan plaatsvinden waarvoor een teruggaaf nodig is. **[Vraag 16]**

11. Hervormingen afvalstoffenbelasting

Artikelen XXII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, XXVIII en XXIX (artikel 28 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

De NOB merkt op dat de voorgestelde wijziging van het tarief van de afvalstoffenbelasting in artikel 28 lid 1 onderdelen a, b, c en e Wbm in de periode 2030 tot en met 2035 vragen op roept. Zie ook onderstaande uitwerking.

Voorgenomen tariefspad afvalstoffenbelasting (in EUR)

Jaartal	2026	2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035
Regulier tarief	39,7	39,7	93	95,6	126,6	114,3	106,1	101,4	110,4	119,8
Tarief storten-met-ontheffing	39,7	39,7	93	146	150,3	151,1	152	152,5	153,4	154,3

De NOB signaleert dat vanaf 2030 het reguliere tarief van de afvalstoffenbelasting daalt om vervolgens in 2034 weer te stijgen zonder een inhoudelijke motivering. Tevens sluit het tariefspad niet aan met de bedragen die in de MvT op dit punt worden genoemd. Daarnaast is er in de MvT benoemd dat het tarief voor storten met ontheffing circa tien euro hoger zou liggen dan het effectieve tarief voor verbranden. Dit verschil lijkt op basis van de voorgestelde wet echter vele malen groter (circa 50 euro in 2029 vs. 35 euro in 2035).

Vragen

- Hoe verhoudt de tekst uit het Belastingplan 2026 zich tot de voorgenomen tariefpaden? **[Vraag 17]**
- Wat houdt het benoemde effectieve afvalstoffenbelastingtarief voor verbranden in en waaruit bestaat deze? **[Vraag 18]**

12. Aanpassingen CO2-heffing industrie

Artikel XXX, onderdelen A en B (artikel 16b.17 van de Wet milieubeheer)

CO2-heffing industrie voor ETS1- en lachgasinstallaties

Het huidige wetsvoorstel zorgt ervoor dat ondanks de aangenomen motie van Dijk³ de CO2-heffing industrie weer in volle kracht van toepassing zal zijn na 2030. Het kabinet erkent dat de emissiereducties om omvangrijke investeringsplannen vragen en dat de industrie hier ook ten eerste afhankelijk is van capaciteit op het stroomnet, de stikstofproblematiek en de oplevering van project Aramis. De industrie heeft wel degelijk plannen voor de emissiereductieopgave, maar veel projecten zijn nu “on hold” gezet door de netcongestie, stikstof problematiek en in afwachting van oplevering van project Aramis. De wachttijd voor elektrificatieprojecten loopt op verschillende plekken al op tot begin jaren '30. Waarbij na 2030 de CO2-heffing weer op het hoge tarief van het basispad komt, ondanks dat de industrie door externe factoren naar verwachting dus niet kan voldoen aan de beoogde emissiereducties.

³ Motie 36725-11 van het lid Inge van Dijk c.s. over de CO2-heffing op de industrie zo snel mogelijk afschaffen, <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/moties/detail?id=2025Z12633&did=2025D28751>.

Kan het kabinet aangeven waarom het tijdspad slechts tot 2030 is, wetende dat een hogere CO₂-heffing industrie ook reële weglekrisico's met zich meebrengt (zie ook de speelveldtoets 2025)⁴ en het Nederlands vestigings- en investeringsklimaat raakt zonder in significante mate bij te dragen aan de beoogde (mondiale) CO₂-uitstoot reductie? **[Vraag 19]**

CO₂-heffing industrie voor afvalverbrandingsinstallaties (AVI's)

De CO₂-heffing industrie is een nationale belasting op emissies van aangewezen installaties, waaronder afvalverbrandingsinstallaties (AVI's). AVI's vallen nog niet onder het EU EUTS - het Europese mechanisme van beprijzing van uitstoot. De CO₂-heffing voor afvalenergiecentrales wordt niet afgeschaald (zoals voor de rest van de grote uitstotende bedrijven), maar juist aangescherpt. De NOB vraagt zich af hoe deze belastingmaatregel zich verhoudt tot het beleid en de gesprekken over maatwerkafspraken tussen individuele AVI's en de Rijksoverheid. **[Vraag 20]**

Gezien de oplopende milieubelastingdruk voor AVI's, vraag de NOB om toe te lichten in hoeverre een eventuele samenloop tussen afvalstoffenbelasting en de CO₂-heffing industrie wordt meegewogen. **[Vraag 21]**

13. Belastingvermindering energiebelasting

De NOB signaleert dat de belastingvermindering in de energiebelasting verhoogd wordt. Zoals ook in de kamerbrief van 27 juni 2025⁵ wordt gesignaleerd, levert de afbakening van het begrip 'verblijfsfunctie' veel discussie op in de praktijk. De NOB vraagt zich af of al duidelijk is wanneer de in die brief voorgestelde nieuwe afbakening vorm zal krijgen. **[Vraag 22]**

⁴ Speelveldtoets 2025 in opdracht van Ministerie van Klimaat en Groene Groei, uitgevoerd door PwC/Strategy&, <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2025/04/25/speelveldtoets-2025>.

⁵ Kamerstukken II 2024/25, 32 140, nr. 261, p. 2-3.

